

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 10Csp/107/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121461261
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Trnečková
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2022:6121461261.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie, sudkyňou Mgr. Janou Trnečkovou, v spore žalobcu Alektum Capital II AG, IČ: CHE-496.825.067, so sídlom Gubelstrasse 24, 6300 Zug, Švajčiarska konfederácia, právne zastúpeného spoločnosťou Hudec s.r.o., IČO: 36 855 260, so sídlom Lazaretská 23, Bratislava, proti žalovanej M. N., nar. X. M. XXXX, trvale bytom S. L., v konaní o zaplatenie 325,20 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 117,50 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 11,10 eur od 11. júna 2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1,50 eur od 11. júla 2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1,50 eur od 11. augusta 2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1,50 eur od 11. septembra 2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1,50 eur od 11. októbra 2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1,50 eur od 11. novembra 2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1,50 eur od 11. decembra 2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1,50 eur od 11. januára 2019 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1,50 eur od 11. februára 2019 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1,50 eur od 11. marca 2019 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 92,90 eur od 11. mája 2019 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.
- III. Žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznáva a žalobca nemá na náhradu trov konania právo.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu (ďalej len "žaloba"), podaným pôvodne na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 23. augusta 2021, domáhal v konaní začatom podľa zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a doplnení niektorých zákonov (ďalej len "zákon o upomínacom konaní"), aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 325,20 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 14,40 eur od 11. júna 2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 23,70 eur od 11. júla 2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 23,70 eur od 11. augusta 2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 16,40 eur od 11. septembra 2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1,50 eur od 11. októbra 2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1,50 eur od 11. novembra 2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1,50 eur od 11. decembra 2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1,50 eur od 11. januára 2019 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1,50 eur od 11. februára 2019 do zaplatenia, s úrokom

z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1,50 eur od 11. marca 2019 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 228,70 eur od 11. mája 2019 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca uzavrel podľa zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách so žalovanou dňa 10. januára 2018 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. XXXXXXXXX (ďalej len "Zmluva"), na základe ktorej poskytoval žalovanej služby satelitnej televízie (ako aj s tým spojené služby nájmu koncových zariadení). Poskytnuté služby právny predchodca žalobcu v zmysle Zmluvy účtoval žalovanej na mesačnej báze. Keďže žalovaná sa s úhradou vystavených faktúr dostala do omeškania, právny predchodca žalobcu odstúpil od Zmluvy. Z dôvodu, že žalovaná porušila svoju povinnosť vrátiť prenájaté koncové zariadenie v zmysle bodu 2 Zmluvy a Všeobecných obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu, poslednou faktúrou si právny predchodca žalobcu uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. Právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorá nadobudla účinnosť dňa 1. apríla 2020. Následne sa žalobca pokúsil o mimosúdne urovanie dlhu, avšak žalovaná na výzvy nereagovala. Žalobca dodal, že s poukazom na § 1 a § 8 zákona č. 62/2020 Z. z. má za to, že žalobou uplatnený nárok nie je premlčaný.

3. Na preukázanie ním tvrdených skutočností žalobca v žalobe výslovne neoznačil žiadne dôkazné prostriedky. Pripojil však k nej prílohy, a to Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. XXXXXXXXX z 10. januára 2018, faktúru č. XXXXXXXXXX z 24. mája 2018, faktúru č. XXXXXXXXXX z 22. júna 2018, faktúru č. XXXXXXXXXX z 23. júla 2018, faktúru č. XXXXXXXXXX z 22. augusta 2018, faktúru č. XXXXXXXXXX z 24. septembra 2018, faktúru č. XXXXXXXXXX z 24. októbra 2018, faktúru č. XXXXXXXXXX z 22. novembra 2018, faktúru č. XXXXXXXXXX z 20. decembra 2018, faktúru č. XXXXXXXXXX z 22. januára 2019, faktúru č. XXXXXXXXXX z 22. februára 2019, faktúru č. XXXXXXXXXX z 23. apríla 2019, Odstúpenie od Zmluvy o poskytovaní verejných služieb z 18. marca 2019, Oznamenie o postúpení pohľadávky z 30. apríla 2020 a Poslednú výzvu na zaplatenie dlhu z 26. mája 2021.

4. Okresný súd Banská Bystrica dňa 6. októbra 2021 vydal vo veci platobný rozkaz, ktorý sa žalovanej nepodarilo doručiť do vlastných rúk. Keďže žalobca po výzve súdu v súlade s § 10 zákona o upomínamom konaní navrhol pokračovať v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), Okresný súd Banská Bystrica dňa 11. februára 2022 postúpil vec podľa § 10 ods. 3 zákona o upomínamom konaní tunajšiemu súdu ako súdu príslušnému na jej prejednanie a nedoručený platobný rozkaz sa zo zákona (§ 10 ods. 3 zákona o upomínamom konaní) zrušil.

5. Podaním, doručeným súdu dňa 13. apríla 2022, žalobca v reakcii na urgenciu odpovede na výzvu tunajšieho súdu zo 7. marca 2022 oznámil, že príslušné vyjadrenie zaslal súdu ešte dňa 23. marca 2022, pričom ho súdu opätovne predložil v prílohe predmetného podania. Z dotknutej prílohy súd zistil, že vyjadrenie, na ktoré žalobca odkazoval, celkom očividne nebolo reakciou na výzvu súdu v prejednávanej veci, ale na výzvu súdu v inej právnej veci, vedenej na tunajšom súde. V prílohe podania z 13. apríla 2022 žalobca predložil súdu aj Cenník pre poskytovanie verejných služieb, účinný od 1. novembra 2017, Osobitné podmienky pre poskytovanie služieb satelitnej televízie, účinné od 1. novembra 2016, a Zmluvu o postúpení pohľadávok z 1. apríla 2020 s Prílohou č. 1

6. V nadväznosti na upozornenie súdu zo 16. mája 2022, že žalobcom predložené vyjadrenie z 23. marca 2022 nemá súvis s prejednávanou vecou, žalobca podaním zo 17. mája 2022, doručeným súdu dňa 17. mája 2022, reagoval na pôvodnú výzvu tunajšieho súdu zo 7. marca 2022 k dôvodnosti zmluvných pokút vyúčtovaných jeho právnym predchodcom v súhrnnej výške 126,50 eur, respektíve k platnosti zmluvnej podmienky, na podklade ktorej boli tieto vyúčtované, ako aj k právnemu základu jeho právnym predchodcom vyúčtovaného poplatku za nájom koncového zariadenia vo výške 1,50 eur mesačne a poplatku za prerušenie služby vo výške 14,90 eur, ďalej k dôvodnosti a právnemu základu jeho právnym predchodcom vyúčtovaných poplatkov súvisiacich s extra balíkmi Satelit Maxi, Satelit Extra HBO a Satelit Extra HU+ a k otázke platnosti postúpenia pohľadávky. Na margo rozhodnutí všeobecných súdov, ktorými bola zmluvná podmienka, na základe ktorej jeho právny predchodca vyúčtoval žalovanej zmluvné pokuty, označená za neplatnú a na ktoré konajúci súd poukázal, žalobca vyhlásil, že tieto predstavujú ojedinelý exces, ktorý nie je založený na racionálnom základe. Podľa žalobcu v nich

všeobecné súdy vychádzajú z postavenia spotrebiteľa na úrovni absolútne negramotného človeka, ktorý nevie vykonať jednoduché úkony sčítania. Trval na tom, že zmluvná pokuta je v zmysle príslušného ustanovenia Zmluvy jednoducho a jasne definovaná a k tomu, aby spotrebiteľ dospel ku konkrétnemu výsledku zmluvnej pokuty, je potrebný jednoduchý úkon sčítania a čítanie s porozumením, čo sú podľa žalobcu zručnosti, ktoré sa vyučujú na 1. stupni základných škôl. Poukázal na to, že jednoduchým úkonom sčítania troch explicitne uvedených súm mohla žalovaná dospieť k výške zmluvnej pokuty. Považoval za zrejmé, že jeho právny predchodca pri založení zmluvného vzťahu so žalovanou poskytol tejto okrem iného aj 100 %-nú zľavu z inštalačného poplatku vo výške 50,00 eur a z aktivačného poplatku vo výške 26,50 eur, avšak s rozvázovacou podmienkou dodržania doby viazanosti 24 mesiacov. Keďže žalovaná svoj záväzok nesplnila (porušila dobu viazanosti), jej nárok na túto zľavu zanikol, a preto je za tieto služby povinná zaplatiť. Žalobca navrhol, aby súd v prípade neprimeranosti niektorej zo zmluvných pokút aplikoval ustanovenie § 545a Občianskeho zákonníka.

V reakcii na výzvu súdu k poplatkom súvisiacim s extra balíkmi Satelit Maxi, Satelit Extra HBO a Satelit Extra HU+, vyúčtovanými faktúrami č. XXXXXXXXXXXX z 24. mája 2018, č. XXXXXXXXXXXX z 22. júna 2018, č. XXXXXXXXXXXX z 23. júla 2018 a č. XXXXXXXXXXXX z 23. apríla 2019 sa žalobca vyjadril len vo vzťahu k poplatkom súvisiacim s extra balíkmi Satelit Maxi a Satelit Extra HBO vo výške 3,30 eur a 6,00 eur, vyúčtovaným vo faktúre č. XXXXXXXXXXXX z 23. apríla 2019 a tam uvedeným ako „Diferencia Základný balík na Maxi“ a „Doplatok Extra HBO.“ V tejto súvislosti uviedol, že v čl. 1 bode d) a g) Zmluvy bolo dojednané poskytnutie balíka Satelit MAXI na dobu 3 mesiacov za cenu základného balíka ako aj balíka Satelit Extra HBO na dobu 1 mesiaca, a to s rozvázovacou podmienkou dodržania doby viazanosti 24 mesiacov. Tým, že žalovaná svoj záväzok nesplnila (porušila dobu viazanosti), zanikol jej nárok na uvedené zľavy, a preto má za tieto poskytnuté služby zaplatiť. Žalobca súčasne ozrejmil spôsob vyčíslenia uvedených poplatkov, a to tak, že keďže podľa bodu 4.2.2. Cenníka právneho predchodcu žalobcu je poplatok za službu SATELIT Štandard vo výške 9,60 eur a poplatok za službu SATELIT Maxi vo výške 12,90 eur, rozdiel predstavuje sumu 3,30 eur mesačne, v ktorej výške bol tento žalovanej ako „Diferencia Základný balík na Maxi“ vyúčtovaný. V súvislosti s položkou fakturovanou ako „Doplatok Extra HBO“ vo výške 6,00 eur žalobca odkázal na bod 4.2.2. Cenníka právneho predchodcu žalobcu, v ktorom je poplatok za balík služby „SATELIT Extra HBO“ uvedený vo výške 6,00 eur.

S ohľadom na uvedené žalobca žiadal súd, aby žalobe vyhovel a priznal mu náhradu trov konania.

7. Vzhľadom na skutočnosť, že miesto skutočného pobytu žalovanej sa súdu nepodarilo zistiť lustráciami v informačných systémoch ani v súčinnosti s obcou jej evidovaného trvalého pobytu ani príslušným justičným orgánom Českej republiky, postupoval súd pri doručení žaloby a jej príloh v súlade s § 116 ods. 2 CSP tak, že žalobu a ostatné písomnosti, vrátane poučenia a výzvy na vyjadrenie sa k podanej žalobe, doručil žalovanej zverejnením oznámenia o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu. Oznámenie o podanej žalobe bolo vyvesené dňa 25. mája 2022 a zvesené dňa 25. júna 2022.

8. Žalovaná svoje právo nevyužila a k žalobe sa nevyjadrila. Žiadne prostriedky procesnej obrany v spore nepoužila.

9. Súd vec prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania na základe listinných dôkazov predložených stranami v súlade s § 297 písm. b) CSP, podľa ktorého pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur. Rozsudok bol vyhlásený verejne dňa 17. októbra 2022, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené postupom podľa § 219 ods. 3 CSP.

10. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcu, vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise a na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

11. Dňa 10. januára 2018 uzavreli žalovaná a spoločnosť DIGI SLOVAKIA, s.r.o., IČO: 35 701 722, so sídlom Röntgenova 26, Bratislava (ďalej len "právny predchodca žalobcu," prípadne "podnik" či "postupca") Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. XXXXXXXXX podľa zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách (ďalej v rozhodnutí len "Zmluva") (č. I. 11-13 spisu), predmetom ktorej bol záväzok právneho predchodcu žalobcu zriadiť a poskytovať žalovanej ňou zvolené služby satelitnej

televízie (v rámci základného balíka SATELIT Štandard), prenajať jej jedno zariadenie HD STB a vypožičať jej Smart Kartu, diaľkový ovládač, konzolu, satelitnú anténu, zdrojový kábel a Scart kábel. Právny predchodca žalobcu sa v Zmluve tiež zaviazal zabezpečiť žalovanej inštaláciu a aktiváciu koncového zariadenia technikom. Žalovaná sa v Zmluve zaviazala riadne a včas platiť cenu za zriadenie a poskytovanie služieb podniku podľa zvoleného programu služieb a dodržiavať povinnosti v súlade so Zmluvou, Osobitnými podmienkami pre poskytovanie služieb satelitnej televízie, Všeobecnými podmienkami pre poskytovanie verejných služieb a Cenníkom pre poskytovanie služieb podniku [čl. 1 písm. c) Zmluvy].

Žalovaná sa súčasne zaviazala dodržať záväzok viazanosti po dobu 24 mesiacov, v zmysle ktorého: (i) zotrvá v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom žalobcu a bude využívať zvolené programy služieb podniku, teda nevykoná žiaden úkon, ktorý by viedol k ukončeniu Zmluvy, a (ii) bude riadne a včas uhrádzať cenu za poskytované služby. Porušením záväzku viazanosti preto je (i) výpoveď Zmluvy účastníčkou, ak výpovedná lehota alebo iná osobitne dohodnutá lehota uplynie počas dojednejanej doby viazanosti, (ii) nezaplatenie ceny za poskytnuté služby účastníčkou do 60 dní po splatnosti, na základe ktorého vznikne podniku právo na odstúpenie od Zmluvy a podnik toto svoje právo využije [čl. 1 písm. d) Zmluvy]. Právny predchodca žalobcu a žalovaná sa dohodli, že porušením záväzku viazanosti vznikne právnomu predchodcovi žalobcu voči žalovanej právo na zaplatenie vyúčtovanej zmluvnej pokuty. Zmluvná pokuta okrem sankčnej a prevenčnej funkcie predstavuje aj paušalizovanú náhradu škody spôsobenej podniku v dôsledku porušenia záväzku viazanosti vzhľadom na zľavy, ktoré podnik poskytol účastníčke na základe tejto Zmluvy. Zmluvná pokuta sa vypočíta ako súčet (i) sumy 50,00 eur, ktorá predstavuje sankciu pri predčasnom ukončení Zmluvy, a (ii) zliav, t.j. rozdielu medzi akciovými cenami za služby, respektíve ďalšie úkony s poskytovanými službami spojené podľa tejto Zmluvy, a štandardnými cenami za tie isté služby, respektíve úkony podľa aktuálneho Cenníka.

V zmysle čl. 1 písm. e) Zmluvy, upravujúceho Nájom zariadenia, táto časť Zmluvy tvorí osobitnú zmluvu o nájme zariadenia (podľa zvoleného programu služieb) nevyhnutne potrebného pre poskytovanie služby satelitnej televízie podľa tejto Zmluvy, ktorého prevzatie účastníčka potvrdzuje podpisom tejto Zmluvy. Uvedenou zmluvou o nájme zariadenia sa právny predchodca žalobcu zaviazal prenechať žalovanej do užívania zariadenie a žalovaná sa zaviazala platiť mu cenu za aktiváciu a nájom zariadenia podľa Cenníka s tým, že túto jej právny predchodca žalobcu bude fakturovať v rámci faktúry za služby satelitnej televízie poskytované na základe tejto Zmluvy. Na rovnakom mieste bolo uvedené, že nájom zariadenia nie je súčasťou služby satelitnej televízie poskytovanej na základe tejto Zmluvy. V prípade zániku Zmluvy zaniká i táto nájmná zmluva a účastníčka je povinná vrátiť podniku zariadenie v nepoškodenom stave spolu s príslušenstvom, a to najneskôr v lehote 15 dní odo dňa zániku tejto Zmluvy; v prípade porušenia tejto povinnosti je účastníčka povinná uhradiť podniku zmluvnú pokutu uvedenú v aktuálne platnom Cenníku, ak nie je v tejto Zmluve uvedené inak.

Obdobne, ustanovenia čl. 1 písm. f) Zmluvy, nadpísané Vypožičanie zariadenia, tvorili v zmysle Zmluvy osobitnú zmluvu o výpožičke zariadenia (podľa zvoleného programu služieb) nevyhnutne potrebného pre poskytovanie služby podľa tejto Zmluvy, ktorého prevzatie účastníčka potvrdzuje podpisom tejto Zmluvy. Bolo dojednané, že v prípade zániku Zmluvy, táto zmluva o výpožičke zaniká a účastníčka je povinná vrátiť podniku zariadenie v nepoškodenom stave spolu s príslušenstvom, a to najneskôr v lehote 15 dní odo dňa zániku tejto Zmluvy; v prípade porušenia tejto povinnosti je účastníčka povinná uhradiť podniku zmluvnú pokutu uvedenú v aktuálne platnom Cenníku, ak nie je v tejto Zmluve uvedené inak.

Podľa Zmluvy [čl. 1 písm. a)] malo dôjsť k inštalácii a aktivácii koncového zariadenia (HD STB alebo CA modulu) s tým, že jednorazový poplatok za základnú inštaláciu technikom bol 50,00 eur a jednorazový aktivačný poplatok bol 26,50 eur. V zmysle čl. 1 písm. g) Zmluvy však bola žalovanej v rámci kampane VIANOCE 2017 - Satelit Štandard poskytnutá 100 % zľava zo základnej inštalácie technikom vo výške 50,00 eur a z aktivačného poplatku vo výške 26,50 eur, ako aj Základný balík SATELIT Maxi počas prvých 3 mesiacov doby viazanosti za akciový mesačný poplatok vo výške poplatku za Základný balík SATELIT Štandard určený podľa aktuálne platného Cenníka, ďalej Extra balík SATELIT Extra HBO počas 1. mesiaca doby viazanosti bez poplatku a tiež Služba mobilnej televízie DIGI GO na obdobie 3 mesiacov bez poplatku.

V zmysle čl. 2 Zmluvy za stratu, nevrátenie alebo poškodenie každého z nasledujúcich zariadení zo strany účastníčky, pokiaľ bolo niektoré z týchto zariadení účastníčke na základe tejto Zmluvy poskytnuté,

vzniká podniku voči účastníčke nárok na zaplatenie pokuty v nasledujúcej výške: (i) 50,00 eur za každé koncové zariadenie (HD STB alebo CA modul), (ii) 19,90 eur za každú Smart kartu, (iii) 10,00 eur za každý zdrojový kábel, respektíve adaptér, (iv) 10,00 eur za každý diaľkový ovládač, (v) 3,00 eur za každý Scart kábel. Za nedodržanie doby splatnosti uvedenej na faktúre vzniká podniku voči účastníčke nárok na zaplatenie pokuty vo výške 3,00 eur.

12. Z Cenníka pre poskytovanie verejných služieb, účinného od 1. novembra 2017 (ďalej len "Cenník") (č. l. 60-65 spisu), vyplýva, že mesačný poplatok za Základný balík služby SATELIT Štandard je 9,60 eur s DPH, za Základný balík služby SATELIT Maxi je 12,90 eur s DPH, za Extra balík služby SATELIT Extra HU+ je 3,30 eur, za Extra balík služby SATELIT Extra HBO je 6,00 eur s DPH, mesačný poplatok za nájom prvého a druhého koncového zariadenia je 1,50 eur s DPH za kus, pokuta za stratu, poškodenie alebo nevrátenie koncového zariadenia v prenájme účastníka je 50,00 eur, Smart karty 19,90 eur, diaľkového ovládača 10,00 eur, zdrojového kábla, respektíve adaptéra 10,00 eur a SCART kábla 3,00 eur a pokuta za nedodržanie doby splatnosti uvedenej na faktúre 3,00 eur.

13. Na základe oboznámenej Zmluvy právny predchodca žalobcu vyúčtoval žalovanej v súlade s platným Cenníkom cenu za poskytnuté služby a prenajaté zariadenia. Z faktúr predložených žalobcom vyplýva, že žalovanej boli vyúčtované: faktúrou č. XXXXXXXXXXXX z 24. mája 2018 (č. l. 16 spisu), splatnou 10. júna 2018, poplatok za službu SATELIT Štandard vo výške 9,60 eur, poplatok za službu SATELIT Extra HU+ vo výške 3,30 eur a poplatok za nájom (prvého) koncového zariadenia vo výške 1,50 eur, teda spolu vo výške 14,40 eur; faktúrou č. XXXXXXXXXXXX z 22. júna 2018 (č. l. 16 p.v. spisu), splatnou 10. júla 2018, poplatok za službu SATELIT Maxi vo výške 12,90 eur, poplatok za službu SATELIT Extra HBO vo výške 6,00 eur, poplatok za službu SATELIT Extra HU+ vo výške 3,30 eur a poplatok za nájom (prvého) koncového zariadenia vo výške 1,50 eur, teda spolu vo výške 23,70 eur; faktúrou č. XXXXXXXXXXXX z 23. júla 2018 (č. l. 17 spisu), splatnou 10. augusta 2018, poplatok za službu SATELIT Maxi vo výške 12,90 eur, poplatok za službu SATELIT Extra HBO vo výške 6,00 eur, poplatok za službu SATELIT Extra HU+ vo výške 3,30 eur a poplatok za nájom (prvého) koncového zariadenia vo výške 1,50 eur, teda spolu vo výške 23,70 eur; faktúrou č. XXXXXXXXXXXX z 22. augusta 2018 (č. l. 17 p.v. spisu), splatnou 10. septembra 2018, poplatok za prerušenie služby pre neplatenie vo výške 14,90 eur a poplatok za nájom (prvého) koncového zariadenia vo výške 1,50 eur, teda spolu vo výške 16,40 eur; faktúrou č. XXXXXXXXXXXX z 24. septembra 2018 (č. l. 18 spisu), splatnou 10. októbra 2018, poplatok za nájom (prvého) koncového zariadenia vo výške 1,50 eur; faktúrou č. XXXXXXXXXXXX z 24. októbra 2018 (č. l. 18 p.v. spisu), splatnou 10. novembra 2018, poplatok za nájom (prvého) koncového zariadenia vo výške 1,50 eur; faktúrou č. XXXXXXXXXXXX z 22. novembra 2018 (č. l. 19 spisu), splatnou 10. decembra 2018, poplatok za nájom (prvého) koncového zariadenia vo výške 1,50 eur; faktúrou č. XXXXXXXXXXXX z 20. decembra 2018 (č. l. 19 p.v. spisu), splatnou 10. januára 2019, poplatok za nájom (prvého) koncového zariadenia vo výške 1,50 eur; faktúrou č. XXXXXXXXXXXX z 22. januára 2019 (č. l. 20 spisu), splatnou 10. februára 2019, poplatok za nájom (prvého) koncového zariadenia vo výške 1,50 eur; faktúrou č. XXXXXXXXXXXX z 22. februára 2019 (č. l. 20 p.v. spisu), splatnou 10. marca 2019, poplatok za nájom (prvého) koncového zariadenia vo výške 1,50 eur; a faktúrou č. XXXXXXXXXXXX z 23. apríla 2019 (č. l. 21 spisu), splatnou 10. mája 2019, aktivačný poplatok vo výške 26,50 eur, poplatok označený ako Diferencia Základný balík na Maxi vo výške 3,30 eur, doplatok Extra HBO vo výške 6,00 eur, pokuta za nevrátenie Scart kábla vo výške 3,00 eur, pokuta za nevrátenie diaľkového ovládača vo výške 10,00 eur, pokuta za nevrátenie koncového zariadenia vo výške 50,00 eur, pokuta za nevrátenie Smart karty vo výške 19,90 eur, pokuta za nevrátenie zdrojového kábla vo výške 10,00 eur, pokuta za porušenie záväzku viazanosti vo výške 50,00 eur a základná inštalácia technikom vo výške 50,00 eur, teda spolu vo výške 228,70 eur.

14. Z Odstúpenia od Zmluvy o poskytovaní verejných služieb z 18. marca 2019 (č. l. 10 spisu) súd zistil, že keďže žalovaná neuhradila splatné pohľadávky za užívanie verejných elektronických komunikačných služieb, právny predchodca žalobcu odstúpil od Zmluvy s účinnosťou k 31. marcu 2019, a to v súlade s § 44 ods. 11 písm. b) zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov z dôvodu nezaplatenia ceny za poskytnuté služby ani do 60 dní po dni splatnosti. Ku dňu spísania predmetnej listiny bol aktuálny záväzok žalovanej voči právnenému predchodcovi žalobcu vyčíslený na sumu 87,20 eur. Právny predchodca žalobcu žalovanú súčasne vyzval na vrátenie technických zariadení, ktoré má v užívaní, respektíve v nájme, a to do 15 dní odo dňa ukončenia zmluvného vzťahu s upozornením, že v prípade ich nevrátenia bude mať právny predchodca žalobcu nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v zmysle platného Cenníka. Súčasťou oboznámenej listiny bolo aj

upozornenie, že ak bude žalovaná napriek písomnej výzve nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku, môže právny predchodca žalobcu v zmysle § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu jej peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez jej súhlasu.

15. Zo žalobcom dodatočne predloženej Zmluvy o postúpení pohľadávok z 1. apríla 2020 (č. I. 66-74 spisu) a jej Prílohy č. 1 (č. I. 75-109 spisu) vyplýva, že právny predchodca žalobcu s účinnosťou k 1. aprílu 2020 postúpil na žalobcu svoje pohľadávky voči dlžníkom uvedené v Prílohe č. 1 tejto zmluvy, vrátane pohľadávky voči žalovanej v celkovej výške 315,90 eur.

16. Z Oznámenia o postúpení pohľadávky z 30. apríla 2020 (č. I. 9 spisu) vyplýva, že pohľadávka vyúčtovaná voči žalovanej vo výške 315,90 eur s príslušenstvom zo Zmluvy č. XXXXXXXXX bola na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok z 1. apríla 2020 postúpená na žalobcu. Právny predchodca žalobcu žalovanú zároveň upovedomil, že ďalšiemu zvyšovaniu výšky svojho záväzku môže predísť, ak svoj záväzok uhradí žalobcovi do 7 dní od prijatia tohto Oznámenia. Súčasne bola upozornená, že dlžná suma každodenne narastá a v prípade jej neuhradenia bude žalobca oprávnený uplatniť svoj nárok súdnou cestou.

17. Na základe vykonaného dokazovania súd právne uzatvára:

18. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

19. Ustanovením § 185 CSP bol zavedený princíp formálnej pravdy, ktorou sa rozumie to, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Proces dokazovania je teda v novej právnej úprave vybudovaný výlučne na princípe prejednávom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa v novej právnej úprave presúva na procesné strany. Na základe uvedeného preto hodnotenie dôkazov zo strany súdu má oporu vo vykonanom dokazovaní a musí byť v súlade so zásadami formálnej logiky. Preto súd pri posudzovaní skutkových tvrdení strán postupuje v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesnej obrany a útoku s poukazom na § 181 ods. 4 CSP a v tejto súvislosti sa dôsledne uplatňuje princíp zodpovednosti strany sporu za vlastnú procesnú aktivitu alebo pasivitu a za riadne plnenie si svojich povinností v súvislosti s vedením súdneho konania, ako je zrejmé z § 150 ods. 1 CSP, podľa ktorého platí, že strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu a rovnako s poukazom na § 151 a § 153 CSP. V kontradiktórnom procese majú byť nositeľmi procesnej aktivity sporové strany.

20. Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, t.j. do 31. marca 2018 (ďalej len "zákon o elektronických komunikáciách"), zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

21. Podľa § 43 ods. 1 písm. a) zákona o elektronických komunikáciách podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

22. Podľa § 43 ods. 12 písm. a) a písm. b) zákona o elektronických komunikáciách účastník je povinný a) používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom a so zmluvou o poskytovaní verejných služieb, b) platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

23. Podľa § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou

zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.

24. Podľa § 44 ods. 11 písm. b) a písm. e) zákona o elektronických komunikáciách podnik môže odstúpiť od zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ak účastník

b) nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti,

e) opakovane porušuje podmienky zmluvy o poskytovaní verejných služieb.

25. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, t.j. do 31. augusta 2018 (ďalej len "Občiansky zákonník"), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

27. Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

28. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

29. Podľa § 544 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

30. Podľa § 659 Občianskeho zákonníka zmluvou o výpožičke vznikne vypožičiavateľovi právo vec po dohodnutú dobu bezplatne užívať.

31. Podľa § 661 ods. 1 Občianskeho zákonníka vypožičiavateľ je oprávnený užívať vec riadne a v súlade s účelom, ktorý sa v zmluve dohodol alebo ktorému obvykle slúži; je povinný chrániť ju pred poškodením, stratou alebo zničením.

32. Podľa § 662 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vypožičiavateľ je povinný vec vrátiť, len čo ju nepotrebuje, najneskôr však do konca určenej doby zapožičania. Požičiavateľ môže požadovať vrátenie veci aj pred skončením určenej doby zapožičania, ak vypožičiavateľ neužíva vec riadne alebo ak ju užíva v rozpore s účelom, ktorému slúži.

33. Podľa § 663 Občianskeho zákonníka nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

34. Podľa § 671 ods. 1 Občianskeho zákonníka nájomca je povinný platiť nájomné podľa zmluvy, inak nájomné obvyklé v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím na hodnotu prenajatej veci a spôsob jej užívania.

35. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu podania žaloby premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

36. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

37. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

38. Podľa § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení účinnom od 27. marca 2020 lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú.

39. Podľa § 8 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení účinnom od 19. januára 2021 lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú.

40. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

41. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

42. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom od 1. februára 2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

43. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení, súd na podklade vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne len sčasti. Aktívna vecná legitímácia žalobcu bola preukázaná Zmluvou o postúpení pohľadávok z 1. apríla 2020 s Prílohou č. 1 a následným Oznámením postupcu o postúpení pohľadávky z 30. apríla 2020. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané a z nepopretých tvrdení žalobcu vyplynulo, že žalovaná uzatvorila s jeho právnym predchodcom zmluvu o poskytovaní verejných služieb podľa § 44 ods. 1 zákona o elektronických komunikáciách a v rámci nej i osobitnú nájomnú zmluvu [čl. 1 písm. e) Zmluvy] a osobitnú zmluvu o výpožičke [čl. 1 písm. f) Zmluvy], na základe ktorých boli žalovanej poskytované služby súvisiace s pripojením k verejnej sieti, respektíve so zabezpečením satelitnej televízie v rámci žalovanou zvoleného programu služieb. Žalovaná bola zo zákona (s ohľadom na vyššie citované ustanovenia zákona o elektronických komunikáciách i Občianskeho zákonníka) i zo samotnej Zmluvy (vrátane jej osobitných súčastí) povinná platiť cenu poskytnutých služieb a poplatky podľa Cenníka. Právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, založený Zmluvou z 10. januára 2018, bolo potrebné posúdiť podľa ustanovení zákona o elektronických komunikáciách, ustanovení Občianskeho

zákonníka o zmluve o výpožičke i nájomnej zmluve a zároveň, s ohľadom na to, že dotknutá Zmluva je nepochybne zmluvou spotrebiteľskou, keďže bola uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu ako dodávateľom a žalovanou ako spotrebiteľkou, naň bolo nevyhnutné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy, t.j. ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd mal za to, že na základe v konaní oboznámenej Zmluvy bol záväzkový vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou platne založený, pričom právnemu predchodcovi žalobcu ako poskytovateľovi služieb vznikla povinnosť poskytnúť žalovanej telekomunikačné služby tak, ako si ich táto zvolila, a žalovanej ako užívateľke povinnosť uhrádzať cenu za poskytnuté služby vo výške vyfakturovanej právnym predchodcom žalobcu v zmysle Cenníka. Žalovaná nezaplatila riadne a včas cenu za poskytnuté služby verejnej komunikácie (SATELIT Štandard), vyúčtovanú faktúrou č. XXXXXXXXXXXX z 24. mája 2018. Z uvedených dôvodov súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 9,60 eur, ktorá zodpovedá cene vyúčtovanej v konaní predloženou faktúrou za žalovanou zvolené služby verejnej komunikácie (v rámci programu SATELIT Štandard) poskytnuté jej na podklade platnej a účinnej Zmluvy. Vzhľadom na to, že v zmysle Zmluvy si žalovaná nezvolila žiaden z Extra balíkov služieb satelitnej televízie a žalobca sa k právnemu základu ich vyúčtovania napriek výslovnej výzve súdu žiadnym spôsobom nevyjadril, súd nemohol považovať nárok žalobcu zodpovedajúci poplatkom súvisiacim s Extra balíkmi SATELIT Maxi, SATELIT Extra HBO a SATELIT Extra HU+ a vyúčtovaným faktúrami č. XXXXXXXXXXXX z 24. mája 2018, č. XXXXXXXXXXXX z 22. júna 2018 a č. XXXXXXXXXXXX z 23. júla 2018 v súhrnnej výške 47,70 eur (2 x 12,90 eur + 2 x 6,00 eur + 3 x 3,30 eur) za preukázaný, a teda dôvodne uplatnený, a preto ho žalobcovi nemohol priznať a žalobu v jemu zodpovedajúcej časti musel zamietnuť.

44. Súd žalobcovi nepriznal ani nárok na zaplatenie sumy 14,90 eur predstavujúcej poplatok za prerušenie služby pre neplatenie, vyúčtovaný faktúrou č. XXXXXXXXXXXX z 22. augusta 2018. V tejto súvislosti súd poukazuje na právny názor vyjadrený v rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 22. mája 2014, sp. zn. 9Co/350/2012, podľa ktorého: „Odvolaací súd zastáva názor, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napíňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napríklad neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s "ratio legis" zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je aj podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch).“ Súd mal za to, že žalovanej účtovaný poplatok za prerušenie služby v sume 14,90 eur predstavuje finančný záväzok spotrebiteľky, ktorý v skutočnosti slúži v prospech žalobcu, respektíve ako skrytá sankcia. Zároveň, táto položka bola na úkor jej transparentnosti zakotvená až v Cenníku. Tiež sa žiada dodať, že s ohľadom na výšku uvedeného poplatku vyvstávajú pochybnosti, aké všetky zložky dané náklady spojené s prerušením poskytovania služby obsahujú a či je možné, aby uvedená výška korešpondovala s reálnymi nákladmi, ktoré v súvislosti s takýmto úkonom, t.j. prerušením služby, vznikajú. Z uvedených dôvodov súd nárok žalobcu aj v tejto časti zamietol.

45. Ako už bolo konštatované, súčasťou Zmluvy bola i zmluva o nájme koncového zariadenia potrebného pre poskytovanie žalovanou zvolených služieb satelitnej televízie, ktoré žalovaná pri uzavretí Zmluvy prevzala a za ktoré sa Zmluvou zaviazala platiť právnemu predchodcovi žalobcu nájomné vo výške 1,50 eur mesačne. Dojednané nájomné bolo žalovanej vyúčtované v konaní predloženými faktúrami č. XXXXXXXXXXXX z 24. mája 2018, č. XXXXXXXXXXXX z 22. júna 2018, č. XXXXXXXXXXXX z 23. júla 2018, č. XXXXXXXXXXXX z 22. augusta 2018, č. XXXXXXXXXXXX z 24. septembra 2018, č. XXXXXXXXXXXX z 24. októbra 2018, č. XXXXXXXXXXXX z 22. novembra 2018, č. XXXXXXXXXXXX z 20. decembra 2018, č. XXXXXXXXXXXX z 22. januára 2019 a č. XXXXXXXXXXXX z 22. februára 2019, ktoré žalovaná riadne a včas neuhradila. Preto súd zaviazal žalovanú aj na zaplatenie sumy 15,00 eur z titulu dlžného nájomného (10 x 1,50 eur).

46. V zmysle Zmluvy bola žalovaná zároveň povinná prenajaté koncové zariadenie po zániku Zmluvy vrátiť právnemu predchodcovi žalobcu, ktorá povinnosť bola zabezpečená zmluvnou pokutou. Obdobne, žalovaná bola po zániku Zmluvy povinná vrátiť aj ďalšie zariadenia, ktoré boli predmetom zmluvy o výpožičke ako osobitnej súčasťou Zmluvy a ktoré pri uzavretí Zmluvy prevzala. K 31. marcu 2019 právny predchodca žalobcu odstúpil od Zmluvy, čím došlo k jej zániku. Žalovaná v tejto súvislosti porušila aj ďalšie svoje zmluvné povinnosti, keď zariadenia, ktoré jej boli vypožičané a prenajaté,

nevrátila. Porušením uvedených zmluvných povinností žalovanou vzniklo právnenému predchodcovi žalobcu (následne platne postúpené žalobcovi) právo na úhradu zmluvných pokút dohodnutých pre prípad porušenia povinnosti vrátiť prenajaté a vypožičané zariadenia, a to v celkovej výške 92,90 eur, zodpovedajúcej súčtu (v čl. 2 Zmluvy) dojednaných zmluvných pokút za nevrátenie prenajatého koncového zariadenia (HD STB) vo výške 50,00 eur, za nevrátenie vypožičanej Smart Karty vo výške 19,90 eur, za nevrátenie vypožičaného diaľkového ovládača vo výške 10,00 eur, za nevrátenie vypožičaného zdrojového kábla vo výške 10,00 eur a za nevrátenie vypožičaného Scart kábla vo výške 3,00 eur (50,00 eur + 19,90 eur + 10,00 eur + 10,00 eur + 3,00 eur). Dohodu o žalobcom uplatnených zmluvných pokutách za nevrátenie prenajatého a vypožičaných zariadení podrobil súd kontrole, či nepredstavuje neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, pričom nezistil žiadny dôvod, ktorý by mal spôsobiť jej neprijateľnosť. Žalovaná podľa Zmluvy prijala od právneho predchodcu žalobcu zariadenia, ktoré jej mali umožniť prijímať poskytované verejné služby. Prítom jej nič nebránilo zabezpečiť si za týmto účelom vlastné zariadenia. Využila však ponuku právneho predchodcu žalobcu, ktorý ponúkal aj zariadenia aj služby, čo pre žalovanú predstavovalo výhodu v podobe zjednodušenia procesu získania satelitnej služby. Žalovaná si v súlade s nájomnou zmluvou a zmluvou o výpožičke, ktoré uzavrela v rámci Zmluvy o poskytovaní verejných služieb, musela byť vedomá, že sa nestáva vlastníčkou poskytnutých zariadení, ako aj toho, že v prípade zániku Zmluvy je tieto povinná vrátiť právnenému predchodcovi žalobcu. Zabezpečenie splnenia takejto povinnosti žalovanej zmluvnou pokutou nepredstavuje neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, pretože nespôsobuje neprimeranú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán v neprospech žalovanej ako spotrebiteľky. Výška zmluvných pokút nebola neprimerane vysoká. Navyše, súd v tejto súvislosti konštatuje, že výška zmluvnej pokuty nemusí byť presne rovnaká, ako je výška alebo hodnota zabezpečovanej povinnosti, ale môže byť aj vyššia, čo zodpovedá najmä preventívnej a sankčnej funkcii zmluvnej pokuty. Súd preto vyhovel žalobe aj v časti o zaplatenie uvedených zmluvných pokút v celkovej výške 92,90 eur.

47. Pokiaľ ide o zmluvnú pokutu za porušenie záväzku viazanosti podľa čl. 1 písm. d) Zmluvy, žalobcom uplatnenú vo výške 135,80 eur (pokuta za porušenie záväzku viazanosti 50,00 eur + základná inštalácia technikom 50,00 eur + aktivačný poplatok 26,50 eur + Diferencia Základný balík na Maxi 3,30 eur + doplatok Extra HBO 6,00 eur), k tejto súd uvádza, že (vyššie označenú) zmluvnú podmienku, na podklade ktorej si žalobca súčet vyššie špecifikovaných plnení nárokuje, t.j. podmienku vyjadrenú v čl. 1 písm. d) Zmluvy, považuje za neprijateľnú. V tejto súvislosti súčasne poukazuje na skutočnosť, že dotknutá zmluvná podmienka bola súdmi opakovane právoplatne vyhlásená za neprijateľnú (napríklad rozsudkom Okresného súdu Revúca z 28. mája 2021, sp. zn. 8Csp/3/2021, rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 6. októbra 2021, sp. zn. 43CoCsp/33/2021). Z dôvodu, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musel súd konštatovať, že predmetná zmluvná podmienka je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. V konaní predložená a oboznámená Zmluva o poskytovaní verejných služieb je, ako už súd uviedol, spotrebiteľskou zmluvou. Zmluvná pokuta, respektíve zmluvná podmienka vyjadrená v čl. 1 písm. d) Zmluvy, však nebola individuálne dojednaná, celkom očividne je súčasťou formulárovej zmluvy vopred pripravenej právneným predchodcom žalobcu, ktorej obsah žalovaná nemohla ovplyvniť, mohla len Zmluvu ako celok prijať alebo odmietnuť. Súd má za to, že ustanovenie o zmluvnej pokute obsiahnuté v čl. 1 písm. d) Zmluvy spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľky. V naposledy uvedenom ustanovení Zmluvy je totiž zmluvná pokuta dojednaná takým spôsobom, že spotrebiteľka priamo z tohto ustanovenia nevie, presne aká výška zmluvnej pokuty jej hrozí v prípade porušenia záväzku viazanosti. Pre platné dojednanie zmluvnej pokuty je však nepochybne nutné, aby spotrebiteľka mala po oboznámení sa s obsahom príslušného ustanovenia jasnú predstavu o sankcii, ktorá jej v prípade porušenia zmluvnej povinnosti hrozí. Súd pripúšťa, že zmluvná pokuta nemusí byť dojednaná len presnou sumou, spravidla postačuje aj len spôsob jej určenia, avšak tento nesmie byť natoľko komplikovaný, že spôsobí neprehľadnosť a nezrozumiteľnosť dojednania o zmluvnej pokute do tej miery, že spotrebiteľka po jeho prečítaní nemá zreteľnú predstavu o tom, aký postih jej hrozí. Z tejto časti Zmluvy je jasná len jedna časť zmluvnej pokuty - suma vo výške 50,00 eur, ale zvyšná časť, ktorá má predstavovať rozdiel medzi cenami služieb a úkonov podľa Cenníka a tzv. akciovými cenami (zrejme cenami uvedenými v Zmluve po poskytnutí zľavy), nie je na tomto mieste uvedená. Žalovaná ako spotrebiteľka tak môže skutočnú výšku zmluvnej pokuty zistiť len tak, že si na inom mieste v Zmluve nájde, aké všetky zľavy jej boli poskytnuté, pričom tieto nie sú vo všetkých prípadoch ani výslovne označené ako zľavy či akciové ceny, a potom ešte na ďalších rôznych miestach v Zmluve, a to dokonca priamo v texte Zmluvy len sčasti a sčasti v Cenníku, nájde nezľavnenú cenu služieb a úkonov, ktoré jej majú byť poskytované so zľavou. Následne musí vypočítať ich rozdiel a pripočítať k výslednej sume

čiasťku 50,00 eur. Preto, s akoukoľvek iróniou sa to žalobca snaží spochybníť, súd zastáva názor, že takýto spôsob určenia zmluvnej pokuty je zložitý a neprehľadný, vyžaduje od spotrebiteľky len pre potrebu zistenia výšky zmluvnej pokuty nielen podrobné oboznámenie sa, ale priam naštudovanie celého obsahu Zmluvy, ako aj obsahu jej neoddeliteľných častí (v inej časti sú upravené zľavy, v inej ceny služieb, v inej samotné dojednanie o zmluvnej pokute a o jej istej časti), ktorých obsah je značne obsiahly, tiež vyžaduje vyhľadanie cien rôznych služieb, pričom Cenník obsahuje ceny rôznych služieb, nielen tých, ktoré sú poskytované spotrebiteľke. Za takýchto okolností je pre spotrebiteľku pomerne ťažké posúdiť primeranosť zmluvnej pokuty a jej možnosti na jej zaplatenie a v konečnom dôsledku i uvedomiť si dôsledky, ktoré jej hrozia, ak si nesplní zmluvnú povinnosť. K pevnej zložke zmluvnej pokuty vo výške 50,00 eur, stanovenej fixne bez ohľadu na rozsah a závažnosť porušenia zmluvnej povinnosti spotrebiteľkou, súd uvádza, že táto sa mu aj sama osebe s ohľadom na okolnosti a najmä spôsob jej určenia javí ako neprimeraná.

48. Z uvedených dôvodov súd žalobu v časti nároku žalobcu na zaplatenie sumy 135,80 eur, majúcej základ v neplatnom ustanovení o zmluvnej pokute, zamietol.

49. Záverom súd len pre úplnosť uvádza, že žalobou uplatnený nárok posúdil aj so zreteľom na znenie § 54a Občianskeho zákonníka, pričom zistil, že v prejednávanej veci bola žaloba doručená Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 23. augusta 2021, pričom žalobca si uplatnil aj nárok na zaplatenie súm vyúčtovaných faktúrami so splatnosťou dňa 10. júna 2018, dňa 10. júla 2018 a dňa 10. augusta 2018. Na podklade dotknutých faktúr uplatnené nároky sa tak na prvý pohľad mohli javiť ako nároky, vo vzťahu ku ktorým už došlo k uplynutiu trojročnej premlčacej lehoty na uplatnenie nároku na súde. Žalobca však v žalobe správne poukázal na skutočnosť, že v zmysle zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v období od 27. marca 2020 do 30. apríla 2020 a potom v období od 19. januára 2021 do 28. februára 2021, teda celkom v rozsahu 76-tich dní, neplynuli premlčacie lehoty. O uvedené obdobie sa teda predĺži zákonom vymedzená trojročná premlčacia doba. S ohľadom na uvedené súd dospel k záveru, že ku dňu podania žaloby (k 23. augustu 2021) nebol nárok z najskôr splatnej faktúry, t.j. faktúry splatnej 10. júna 2018, a teda ani nároky z neskôr splatných faktúr, premlčané, keďže premlčacia doba najskôr splatného nároku by bola uplynula 25. augusta 2021.

50. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná sa s plnením svojho peňažného záväzku dostala do omeškania, súd jej zároveň uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne z dlžnej sumy, a to odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti jednotlivých faktúr, keďže práve tento deň je prvým dňom omeškania žalovanej s úhradou každej konkrétnej faktúry, až do zaplatenia. Výška úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platná v období splatnosti žalovaných faktúr (už počnúc od 16. marca 2016) predstavovala 0,00 % ročne, úroky z omeškania pri všetkých faktúrach preto po pripočítaní 5,00 % predstavujú 5,00 % ročne. Úroky z omeškania boli žalobcom uplatnené správne, a preto súd v tejto časti žalobe vyhovel.

51. Sumarizujúc uvedené, považoval súd žalobu za dôvodnú v časti nároku na zaplatenie sumy vo výške 117,50 eur a úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 11,10 eur od 11. júna 2018 do zaplatenia, zo sumy 1,50 eur od 11. júla 2018 do zaplatenia, zo sumy 1,50 eur od 11. augusta 2018 do zaplatenia, zo sumy 1,50 eur od 11. septembra 2018 do zaplatenia, zo sumy 1,50 eur od 11. októbra 2018 do zaplatenia, zo sumy 1,50 eur od 11. novembra 2018 do zaplatenia, zo sumy 1,50 eur od 11. decembra 2018 do zaplatenia, zo sumy 1,50 eur od 11. januára 2019 do zaplatenia, zo sumy 1,50 eur od 11. februára 2019 do zaplatenia, zo sumy 1,50 eur od 11. marca 2019 do zaplatenia, zo sumy 92,90 eur od 11. mája 2019 do zaplatenia. Keďže v priebehu konania nebolo ničím spochybnené tvrdenie žalobcu, že dlžnú sumu mu žalovaná do dňa podania žaloby ani do dňa vyhlásenia rozsudku nezaplatila, bola k tejto povinnosti zaviazaná súdom. Vo zvyšnej časti žalobou uplatneného nároku súd žalobu zamietol.

52. Podľa § 232 ods. 2 CSP ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

53. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

54. O splatnosti prisúdenej sumy súd rozhodol podľa citovaných ustanovení § 232 ods. 2, ods. 3 CSP. Na určenie dlhšej ako zákonnej lehoty na plnenie súd žiaden dôvod nezistil.

55. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

56. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

57. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

58. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami CSP. Vychádzajúc z toho, že žalobca sa pôvodne domáhal zaplattenia sumy v celkovej výške 325,20 eur s príslušenstvom, pričom súd mu priznal len nárok na sumu vo výške 117,50 eur, predstavuje jeho úspech v konaní 36,13 %. Úspech žalovanej v konaní potom predstavuje 63,87 %. Žalovaná, ktorá mala v konaní väčší úspech, by teda mala mať nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, a to v rozsahu 27,74 %, avšak vzhľadom na skutočnosť, že náhradu trov konania si neuplatnila a zároveň zo spisu jej žiadne trovy konania nevyplývajú, súd, postupujúc v súlade s princípom uvedeným v čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, nevyhradil rozhodnutie o výške trov konania samostatnému uzneseniu v zmysle § 262 ods. 2 CSP, ale priamo rozhodol tak, že žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal a žalobca ako neúspešná strana sporu nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice - okolie (§ 362 ods. 1 CSP).

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).